

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/1103 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουνίου 2016

για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της διεθνούς δικαιοδοσίας, του εφαρμοστέου δικαίου και της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε ζητήματα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 3,

Έχοντας υπόψη την απόφαση (ΕΕ) 2016/954 του Συμβουλίου, της 9ης Ιουνίου 2016, για την έγκριση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της διεθνούς δικαιοδοσίας, του εφαρμοστέου δικαίου και της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων για τις περιουσιακές σχέσεις των διεθνών ζευγαριών, που καλύπτει τόσο τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων όσο και τις περιουσιακές σχέσεις των καταχωρισμένων συντρόφων ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου της νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει ως στόχο τη διατήρηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Για τη σταδιακή δημιουργία ενός τέτοιου χώρου, η Ένωση πρέπει να θεσπίσει μέτρα περί δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις με διασυνοριακές επιπτώσεις, ιδίως όταν αυτό απαιτείται για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (2) Σύμφωνα με το σημείο γ) του άρθρου 81 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), τα μέτρα αυτά ενδέχεται να περιλαμβάνουν και μέτρα που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της συμβατότητας των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη όσον αφορά την άρση των συγκρούσεων ως προς το εφαρμοστέο δίκαιο και τη δικαιοδοσία.
- (3) Κατά τη σύνοδό του στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων και άλλων αποφάσεων των δικαστικών αρχών ως ακρογωνιαίο λίθο της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις και κάλεσε το Συμβούλιο και την Επιτροπή να υιοθετήσουν πρόγραμμα μέτρων για την υλοποίηση της εν λόγω αρχής.
- (4) Στις 30 Νοεμβρίου 2000 θεσπίστηκε ένα κοινό πρόγραμμα Επιτροπής και Συμβουλίου περί των μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων ⁽³⁾. Το πρόγραμμα περιγράφει τα μέτρα σχετικά με την εναρμόνιση των κανόνων περί σύγκρουσης δικαίων τα οποία έχουν σκοπό να διευκολύνουν την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων και προβλέπει την κατάρτιση νομικής πράξης στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 159 της 16.6.2016, σ. 16.

⁽²⁾ Γνώμη της 23ης Ιουνίου 2016 (δεν έχει δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 1.

- (5) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, που συνήλθε στις Βρυξέλλες στις 4 και 5 Νοεμβρίου 2004, θέσπισε νέο πρόγραμμα, με τίτλο «Το πρόγραμμα της Χάγης: ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση»⁽¹⁾. Στο συγκεκριμένο πρόγραμμα το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει πράσινη βίβλο για τη ρύθμιση της σύγκρουσης δικαίων όσον αφορά τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, καθώς και του ζητήματος της διεθνούς δικαιοδοσίας και της αμοιβαίας αναγνώρισης. Το πρόγραμμα τονίζει την ανάγκη να θεσπιστεί πράξη στον συγκεκριμένο τομέα.
- (6) Η Επιτροπή εξέδωσε, στις 17 Ιουλίου 2006, πράσινη βίβλο για τη ρύθμιση της σύγκρουσης νόμων όσον αφορά τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, συμπεριλαμβανομένου του ζητήματος της διεθνούς δικαιοδοσίας και της αμοιβαίας αναγνώρισης. Η πράσινη βίβλος οδήγησε σε ευρεία διαβούλευση σχετικά με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, σε ευρωπαϊκό πλαίσιο, τα ζευγάρια κατά την εκκαθάριση της κοινής περιουσίας και με τα νομικά μέσα που διαθέτουν για την επίλυση αυτών των προβλημάτων.
- (7) Κατά τη συνεδρίαση του στις Βρυξέλλες στις 10 και 11 Δεκεμβρίου 2009, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε νέο πολυετές πρόγραμμα καλούμενο «το πρόγραμμα της Στοκχόλμης — Μια ανοικτή και ασφαλής Ευρώπη που εξυπηρετεί και προστατεύει τους πολίτες»⁽²⁾. Στο εν λόγω πρόγραμμα το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εκτιμά ότι η αμοιβαία αναγνώριση θα πρέπει να επεκταθεί σε τομείς οι οποίοι δεν καλύπτονται ακόμη αλλά είναι ουσιώδεις για την καθημερινή ζωή, όπως για παράδειγμα οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, λαμβανομένων υπόψη των νομικών συστημάτων των κρατών μελών και της πολιτικής τους στον τομέα της δημόσιας τάξης (*ordre public*), καθώς και των εθνικών τους παραδόσεων.
- (8) Στην «Εκθεση του 2010 για την ιθαγένεια της Ένωσης: άρση των εμποδίων στα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης», η οποία εκδόθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2010, η Επιτροπή ανακοίνωσε την υποβολή νομοθετικής πρότασης η οποία θα επιτρέψει την κατάργηση των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και κυρίως την υπέρβαση των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν τα ζευγάρια κατά τη διαχείριση της περιουσίας τους ή τη διανομή της.
- (9) Στις 16 Μαρτίου 2011 η Επιτροπή εξέδωσε πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των καταχωρισμένων συντρόφων.
- (10) Στη συνεδρίαση της 3ής Δεκεμβρίου 2015, το Συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν ήταν δυνατό να επιτευχθεί ομοφωνία για την έκδοση των προτάσεων κανονισμών σχετικά με τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων και τις περιουσιακές σχέσεις των καταχωρισμένων συντρόφων και ότι, επομένως, δεν ήταν δυνατόν να επιτευχθούν οι στόχοι συνεργασίας σε αυτόν τον τομέα εντός εύλογης χρονικής περιόδου από την Ένωση στο σύνολό της.
- (11) Από τον Δεκέμβριο 2015 έως τον Φεβρουάριο 2016, το Βέλγιο, η Βουλγαρία, η Τσεχική Δημοκρατία, η Γερμανία, η Ελλάδα, η Ισπανία, η Γαλλία, η Κροατία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, η Μάλτα, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία, η Σλοβενία, η Φινλανδία, και η Σουηδία απήθηναν αίτημα στην Επιτροπή δηλώνοντας ότι επιθυμούν την καθιέρωση ενισχυμένης συνεργασίας μεταξύ τους στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των διεθνών ζευγαριών και, συγκεκριμένα, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των καταχωρισμένων συντρόφων, και ζητώντας από την Επιτροπή να υποβάλει σχετική πρόταση στο Συμβούλιο. Με επιστολή της στην Επιτροπή τον Μάρτιο του 2016, η Κύπρος δήλωσε ότι επιθυμεί να συμμετέχει στην καθιέρωση της ενισχυμένης συνεργασίας. Η Κύπρος επανέλαβε τη δήλωσή της κατά τις εργασίες του Συμβουλίου.
- (12) Στις 9 Ιουνίου 2016 το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2016/954 για την έγκριση της εν λόγω ενισχυμένης συνεργασίας.
- (13) Σύμφωνα με το άρθρο 328 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, οι ενισχυμένες συνεργασίες, κατά την καθιέρωσή τους, είναι ανοιχτές σε όλα τα κράτη μέλη, με την επιφύλαξη της τήρησης των ενδεχόμενων προϋποθέσεων συμμετοχής που ορίζει η απόφαση εξουσιοδότησης. Παραμένουν επίσης ανοικτές ανά πάσα στιγμή, με την επιφύλαξη της τήρησης, επιπλέον των εν λόγω προϋποθέσεων, των πράξεων που έχουν ήδη θεσπιστεί στο πλαίσιο αυτό. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία θα πρέπει να εξασφαλίζουν την προώθηση της συνεργασίας όσο το δυνατόν περισσότερων κρατών μελών. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και να ισχύει άμεσα μόνον στα κράτη μέλη τα συμμετέχοντα στην ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της διεθνούς δικαιοδοσίας, του εφαρμοστέου δικαίου και της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων για τις περιουσιακές σχέσεις των διεθνών ζευγαριών, που καλύπτει τόσο τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων όσο και τις περιουσιακές σχέσεις των καταχωρισμένων συντρόφων, δυνάμει της απόφασης (ΕΕ) 2016/954, ή δυνάμει απόφασης εκδιδόμενης βάσει του δευτέρου ή τρίτου εδαφίου του άρθρου 331 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 53 της 3.3.2005, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 115 της 4.5.2010, σ. 1.

- (14) Σύμφωνα με το άρθρο 81 της ΣΛΕΕ, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων οι οποίες έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις.
- (15) Για λόγους ασφάλειας δικαίου υπέρ των έγγαμων ζευγαριών όσον αφορά τα περιουσιακά τους στοιχεία και για την εξασφάλιση προβλεψιμότητας μέχρι ένα βαθμό, ενδείκνυται να καλυφθεί με μία ενιαία πράξη το σύνολο των κανόνων που διέπουν τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων.
- (16) Για να επιτευχθούν οι ανωτέρω στόχοι, θα πρέπει να συγκεντρωθούν στον παρόντα κανονισμό οι διατάξεις σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση ή, κατά περίπτωση, την αποδοχή, την εκτελεστικότητα και την εκτέλεση αποφάσεων, δημόσιων εγγράφων και δικαστικών συμβιβασμών.
- (17) Ο παρών κανονισμός δεν καλύπτει την έννοια του «γάμου», η οποία ορίζεται από το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών.
- (18) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει όλα τα νομικά ζητήματα που άπτονται των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, σε σχέση τόσο με την καθημερινή διαχείριση των περιουσιακών αγαθών τους όσο και με την εκκαθάριση του καθεστώτος περιουσιακών σχέσεων, η οποία επέρχεται κυρίως λόγω χωρισμού του ζεύγους ή θανάτου ενός εκ των μελών του. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ο όρος «περιουσιακές σχέσεις των συζύγων» θα πρέπει να ερμηνεύεται αυτόνομα και να περιλαμβάνει όχι μόνο κανόνες από τους οποίους δεν μπορούν να παρεκκλίνουν οι σύζυγοι, αλλά και προαιρετικούς κανόνες τους οποίους μπορεί να συμφωνήσουν οι σύζυγοι σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο, καθώς και τυποποιημένους κανόνες του εφαρμοστέου δικαίου. Δεν περιλαμβάνει μόνο ρυθμίσεις περιουσιακών σχέσεων που προβλέπονται ειδικά και αποκλειστικά σε ορισμένα εθνικά νομικά συστήματα στην περίπτωση γάμου αλλά και περιουσιακές σχέσεις, μεταξύ των συζύγων και στις σχέσεις τους με τρίτους, οι οποίες δημιουργούνται άμεσα από τη γαμική σχέση ή τη λύση της.
- (19) Χάριν σαφήνειας, ορισμένα ζητήματα που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως συνδεδόμενα με τον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, θα πρέπει να εξαιρεθούν ρητώς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (20) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει συνεντός να εφαρμόζεται σε ζητήματα γενικής ικανότητας δικαιοπραξίας των συζύγων· ωστόσο, η εξαίρεση αυτή δεν θα πρέπει να καλύπτει τις ειδικές εξουσίες και τα ειδικά δικαιώματα είτε ενός των συζύγων είτε αμφοτέρων των συζύγων όσον αφορά τα περιουσιακά αγαθά, είτε μεταξύ τους είτε σε σχέση με τρίτους, δεδομένου ότι οι ανωτέρω εξουσίες και δικαιώματα θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (21) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε άλλα παρεμπίπτοντα θέματα, όπως η ύπαρξη, η εγκυρότητα ή η αναγνώριση ενός γάμου, τα οποία εξακολουθούν διεπόμενα από το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου τους.
- (22) Δεδομένου ότι οι υποχρεώσεις διατροφής μεταξύ συζύγων διέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου⁽¹⁾, αυτές θα πρέπει να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, όπως και τα ζητήματα κληρονομικής διαδοχής ενός αποθανόντος συζύγου, τα οποία καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾.
- (23) Θέματα δικαιωμάτων μεταβίβασης ή προσαρμογής μεταξύ συζύγων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων λόγω γήρατος ή αναπηρίας, ανεξαρτήτως της φύσης τους, τα οποία εκτήθησαν κατά τη διάρκεια του γάμου και τα οποία δεν παρήγαγαν συνταξιοδοτικά έσοδα κατά τη διάρκεια του γάμου θα πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά συστήματα που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη. Ωστόσο, η εξαίρεση αυτή θα πρέπει να ερμηνεύεται αυστηρώς. Επομένως, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διέπει ιδίως το ζήτημα του χαρακτηρισμού των περιουσιακών συνταξιοδοτικών στοιχείων, τα ποσά που έχουν ήδη καταβληθεί σε έναν σύζυγο κατά τη διάρκεια του γάμου και την πιθανή αποζημίωση που θα χορηγηθεί στην περίπτωση σύνταξης βάσει κοινών περιουσιακών στοιχείων.
- (24) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επιτρέπει τη δημιουργία ή τη μεταβίβαση, ως αποτέλεσμα των περιουσιακών σχέσεων συζύγων, δικαιώματος επί ακίνητης ή κινητής περιουσίας, βάσει του εφαρμοστέου δικαίου στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων. Δεν θα πρέπει ωστόσο να θίγει τον κλειστό αριθμό («numerus clausus») των εμπράγματων δικαιωμάτων που είναι γνωστά στο εθνικό δίκαιο ορισμένων κρατών μελών. Ένα κράτος μέλος δεν θα πρέπει να υποχρεούται να αναγνωρίσει ένα εμπράγματο δικαίωμα επί περιουσιακών στοιχείων ευρισκομένων στο έδαφός του, εάν το εν λόγω δικαίωμα είναι άγνωστο στο δίκαιο του.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής (ΕΕ L 7 της 10.1.2009, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 107).

- (25) Ωστόσο, για να μπορούν παρ' όλα αυτά οι σύζυγοι να απολαύουν σε άλλο κράτος μέλος των δικαιωμάτων που δημιουργήθηκαν ή μεταβιβάστηκαν σε αυτούς ως αποτέλεσμα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει την προσαρμογή του αγνώστου εμπράγματος δικαιώματος στο εγγύτερο ισοδύναμο εμπράγματο δικαίωμα που προβλέπει η νομοθεσία του εν λόγω άλλου κράτους μέλους. Στο πλαίσιο της προσαρμογής αυτής θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι σκοποί και τα συμφέροντα που επιδιώκονται από το εμπράγματο δικαίωμα και τα αποτελέσματα που επιφέρει. Για τον καθορισμό του εγγύτερου ισοδύναμου εθνικού δικαιώματος, οι αρχές ή τα αρμόδια πρόσωπα του κράτους το δικαίο του οποίου εφαρμόστηκε στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, ενδέχεται να κληθούν να παράσχουν περαιτέρω πληροφορίες για τη φύση και τα αποτελέσματα του δικαιώματος. Προς το σκοπό αυτό, θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται τα υπάρχοντα δίκτυα δικαστικής συνεργασίας σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις καθώς και οποιαδήποτε άλλα διαθέσιμα μέσα που διευκολύνουν την κατανόηση του αλλοδαπού δικαίου.
- (26) Η προσαρμογή άγνωστων εμπράγματων δικαιωμάτων, όπως προβλέπεται ρητά στον παρόντα κανονισμό, δεν θα πρέπει να αποκλείει άλλες μορφές προσαρμογής στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (27) Οι προϋποθέσεις καταχώρισης δικαιώματος επί ακινήτων ή κινητών περιουσιακών στοιχείων σε μητρώο θα πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Ως εκ τούτου το δικαίο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο (για την ακίνητη περιουσία, το δικαίο της τοποθεσίας του πράγματος) θα καθορίζει υπό ποιες νομικές προϋποθέσεις, πώς θα γίνεται η καταχώριση και ποιες αρχές, όπως κτηματολογικά γραφεία ή συμβολαιογράφοι, είναι υπεύθυνες να ελέγχουν αν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις και αν τα έγγραφα που υποβλήθηκαν επαρκούν ή περιέχουν τις απαιτούμενες πληροφορίες. Ειδικότερα, οι αρχές μπορούν να ελέγχουν ότι το δικαίωμα του συζύγου επί της περιουσίας που αναφέρεται στο έγγραφο που υποβάλλεται προς καταχώριση, είναι δικαίωμα που καταχωρίζεται ως τέτοιο στο μητρώο ή αποδεικνύεται με άλλο τρόπο σύμφωνα με το δικαίο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο. Προς αποφυγή επικάλυψης εγγράφων, οι αρχές καταχώρισης θα πρέπει να δέχονται τα έγγραφα που συντάχθηκαν σε άλλο κράτος μέλος από τις αρμόδιες αρχές και των οποίων η κυκλοφορία προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό. Αυτό δεν θα πρέπει να εμποδίζει τις αρχές που συμμετέχουν στη καταχώριση να καλούν το πρόσωπο που ζητεί την καταχώριση να υποβάλει πρόσθετες πληροφορίες ή να προσκομίσει συμπληρωματικά έγγραφα που απαιτούνται από το δικαίο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο, για παράδειγμα πληροφορίες ή έγγραφα που αφορούν την πληρωμή φόρων. Η αρμόδια αρχή μπορεί να υποδείξει στο πρόσωπο που ζητεί την καταχώριση τον τρόπο με τον οποίο είναι δυνατόν να δοθούν οι πληροφορίες ή τα έγγραφα που λείπουν.
- (28) Τα αποτελέσματα της καταχώρισης δικαιώματος σε μητρώο θα πρέπει επίσης να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Συνεπώς, το κατά πόσον, π.χ. η καταχώριση έχει δηλωτικό ή συστατικό αποτέλεσμα θα πρέπει να κρίνεται από το δικαίο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο. Επομένως, εφόσον, π.χ. η κτήση δικαιώματος επί ακινήτου απαιτεί καταχώριση σε μητρώο σύμφωνα με το δικαίο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο, για να διασφαλιστεί *erga omnes* το αποτέλεσμα της εγγραφής ή να προστατευθούν δικαιοπράξεις, η χρονική στιγμή κτήσης του δικαιώματος θα πρέπει να καθορίζεται από το δικαίο του εν λόγω κράτους μέλους.
- (29) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να σέβεται τα διάφορα καθεστώτα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων τα οποία ισχύουν στα κράτη μέλη. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, στον όρο «δικαστήριο» θα πρέπει συνεπώς να δοθεί ευρεία έννοια έτσι ώστε να καλύπτει όχι μόνο τα δικαστήρια κατά κυριολεξία, που ασκούν δικαστικά καθήκοντα, αλλά και, για παράδειγμα, τους συμβολαιογράφους που ασκούν σε ορισμένα κράτη μέλη δικαστικά καθήκοντα σε υποθέσεις περιουσιακών σχέσεων των συζύγων κατά τον ίδιο τρόπο με τα δικαστήρια, καθώς και τους συμβολαιογράφους και επαγγελματίες του νομικού κλάδου, οι οποίοι σε ορισμένα κράτη μέλη ασκούν δικαστικά καθήκοντα για τις περιουσιακές σχέσεις συζύγων κατ' εξουσιοδότηση δικαστηρίου. Όλα τα δικαστήρια, όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να δεσμεύονται από τους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Αντίθετα, ο όρος «δικαστήριο» δεν θα πρέπει να καλύπτει μη δικαστικές αρχές κράτους μέλους που έχουν εξουσιοδοτηθεί δυνάμει του εθνικού δικαίου να επιλαμβάνονται υποθέσεων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, όπως είναι οι συμβολαιογράφοι στα περισσότερα κράτη μέλη, εφόσον, όπως συμβαίνει συνήθως, δεν ασκούν δικαστικά καθήκοντα.
- (30) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επιτρέπει σε όλους τους συμβολαιογράφους, που έχουν αρμοδιότητα σε υποθέσεις περιουσιακών σχέσεων των συζύγων στα κράτη μέλη, να μπορούν να ασκούν αυτήν την αρμοδιότητα. Το κατά πόσον οι συμβολαιογράφοι συγκεκριμένου κράτους μέλους δεσμεύονται από τους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να εξαρτάται από το εάν καλύπτονται ή όχι από τον όρο «δικαστήριο» για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.
- (31) Οι πράξεις που εκδίδονται από συμβολαιογράφους σε θέματα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων στα κράτη μέλη θα πρέπει να κυκλοφορούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Όταν οι συμβολαιογράφοι ασκούν δικαστικά καθήκοντα θα πρέπει να δεσμεύονται από τους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και οι αποφάσεις που εκδίδουν θα πρέπει να κυκλοφορούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού για την αναγνώριση, την εκτελεστότητα και την εκτέλεση των αποφάσεων. Όταν οι συμβολαιογράφοι δεν ασκούν δικαστικά καθήκοντα δεν θα πρέπει να δεσμεύονται από τους εν λόγω κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας και τα δημόσια έγγραφα που εκδίδουν θα πρέπει να κυκλοφορούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού περί δημόσιων εγγράφων.

- (32) Για να λαμβάνεται υπόψη η αυξανόμενη κινητικότητα των ζευγαριών κατά τη διάρκεια του έγγαμου βίου και για να διευκολύνεται η ορθή απονομή δικαιοσύνης, οι κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να επιτρέπουν τη διαχείριση των διαφόρων σχετιζομένων υποθέσεων των πολιτών από τα δικαστήρια του ίδιου κράτους μέλους. Για αυτόν τον σκοπό, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι η διεθνής δικαιοδοσία στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων ασκείται στο κράτος μέλος τα δικαστήρια του οποίου καλούνται να αποφανθούν επί υπόθεσης κληρονομικής διαδοχής ενός συζύγου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 650/2012 ή διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου⁽¹⁾.
- (33) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει ότι, όταν εκκρεμούν διαδικασίες σχετικά με την κληρονομική διαδοχή ενός συζύγου ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους επιληφθέντος δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 650/2012, τα δικαστήρια αυτού του κράτους πρέπει να έχουν διεθνή δικαιοδοσία να αποφαινούνται επί θεμάτων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων τα οποία ανακύπτουν σε σχέση με τη συγκεκριμένη υπόθεση κληρονομικής διαδοχής.
- (34) Ομοίως, θέματα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων που προκύπτουν σε σχέση με διαδικασίες ενώπιον του δικαστηρίου κράτους μέλους που έχει επιληφθεί του διαζυγίου, του δικαστικού χωρισμού ή της ακύρωσης του γάμου δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, θα πρέπει να κρίνονται από τα δικαστήρια του συγκεκριμένου κράτους μέλους, εκτός εάν η διεθνής δικαιοδοσία σε υπόθεση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου μπορεί να βασίζεται μόνο σε ειδικούς λόγους άσκησης διεθνούς δικαιοδοσίας. Στις εν λόγω περιπτώσεις, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η συγκέντρωση διεθνούς δικαιοδοσίας χωρίς τη συμφωνία των συζύγων.
- (35) Στην περίπτωση που θέματα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων δεν συνδέονται με διαδικασίες ενώπιον του δικαστηρίου ενός κράτους μέλους σχετικά με την κληρονομική διαδοχή ενός συζύγου ή με το διαζύγιο, τον δικαστικό χωρισμό ή την ακύρωση του γάμου, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει μια κλίμακα διαδοχικών συνδεδεμένων στοιχείων βάσει των οποίων προσδιορίζεται η διεθνής δικαιοδοσία, αρχίζοντας από τη συνήθη διαμονή των συζύγων, κατά τον χρόνο που επιλαμβάνεται το δικαστήριο. Αυτά τα συνδεδεμένα στοιχεία έχουν τεθεί λόγω της αυξανόμενης κινητικότητας των πολιτών και για να διασφαλίζουν την ύπαρξη ενός πραγματικού συνδεδεμένου στοιχείου μεταξύ των συζύγων και του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται διεθνής δικαιοδοσία.
- (36) Για μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου, προβλεψιμότητα και αυτονομία των μερών, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα στα μέρη, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να συνάψουν συμφωνία παρέκτασης δικαιοδοσίας υπέρ των δικαστηρίων του κράτους μέλους το δίκαιο του οποίου εφαρμόζεται στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ή υπέρ των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο τελέσθηκε ο γάμος.
- (37) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και για να προβλεφθούν όλες οι πιθανές καταστάσεις, το κράτος μέλος τέλεσης του γάμου θα πρέπει να είναι το κράτος μέλος ενώπιον των αρχών του οποίου τελέσθηκε ο γάμος.
- (38) Τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους μπορεί να κρίνουν ότι, δυνάμει του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου τους, ο γάμος δεν μπορεί να αναγνωριστεί για σκοπούς διαδικασιών σχετικά με τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων. Σε αυτή την περίπτωση, τα δικαστήρια μπορεί να πρέπει, κατ' εξαίρεση, να κηρύξουν εαυτά αναρμόδια δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Τα δικαστήρια πρέπει να ενεργούν ταχύτατα και το οικείο μέρος πρέπει να έχει τη δυνατότητα να απευθυνθεί σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος στο οποίο μπορεί να ασκηθεί διεθνής δικαιοδοσία βάσει των συνδεδεμένων στοιχείων, ανεξαρτήτως της σειράς των σχετικών λόγων άσκησης διεθνούς δικαιοδοσίας στην κλίμακα, με σεβασμό παράλληλα στην αυτονομία των μερών. Οποιοδήποτε δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται υπόθεσης κατόπιν της κήρυξης αναρμοδιότητας άλλου δικαστηρίου, με την εξαίρεση των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο τελέσθηκε ο γάμος, ενδέχεται επίσης κατ' εξαίρεση να χρειαστεί να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο υπό τις ίδιες προϋποθέσεις. Ωστόσο, ο συνδυασμός των διαφόρων κανόνων περί διεθνούς δικαιοδοσίας θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα μέρη έχουν κάθε δυνατότητα να προσφύγουν στα δικαστήρια ενός κράτους μέλους το οποίο θα δεχθεί ότι είναι αρμόδιο για σκοπούς εφαρμογής των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.
- (39) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει τους διάδικους να επιλύσουν εξωδικαστικά τις περιουσιακές σχέσεις τους με φιλικό διακανονισμό ενώπιον συμβολαιογράφου σε κράτος μέλος της επιλογής τους, αν το επιτρέπει το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους. Αυτό θα πρέπει να ισχύει ακόμη και όταν το εφαρμοστέο δίκαιο που δίδει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δεν είναι το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.
- (40) Για να εξασφαλιστεί ότι τα δικαστήρια όλων των κρατών μελών θα μπορούν, για τους ίδιους λόγους, να ασκούν διεθνή δικαιοδοσία επί των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να απαριθμεί εξαντλητικά τους λόγους για τους οποίους μπορεί να ασκηθεί αυτή η επικουρική διεθνής δικαιοδοσία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ L 338 της 23.12.2003, σ. 1).

- (41) Προκειμένου να θεραπεύονται, ειδικότερα, καταστάσεις αρνησιδικίας, θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί στον παρόντα κανονισμό αναγκαστική δικαιοδοσία (φόρουμ necessitatis) που θα επιτρέπει σε δικαστήριο κράτους μέλους, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να αποφαινεται επί υπόθεσης περιουσιακών σχέσεων των συζύγων η οποία σχετίζεται στενά με τρίτο κράτος. Αυτό μπορεί να συμβεί όταν η έναρξη διαδικασίας στο εν λόγω τρίτο κράτος είναι ανέφικτη, παραδείγματος χάριν λόγω εμφυλίου πολέμου, ή όταν δεν μπορεί ευλόγως να αναμένεται ότι ο σύζυγος θα κινηθεί ή θα διεξαγάγει διαδικασία στο κράτος αυτό. Η εν λόγω διεθνής δικαιοδοσία που βασίζεται στο φόρουμ necessitatis θα πρέπει, ωστόσο, να ασκηθεί μόνον όταν η υπόθεση παρουσιάζει επαρκή σχέση με το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.
- (42) Χάριν της απρόσκοπτης απονομής δικαιοσύνης θα πρέπει να αποφεύγεται η έκδοση αντικρουομένων αποφάσεων σε διαφορετικά κράτη μέλη. Προς τον σκοπό αυτόν, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει γενικούς δικονομικούς κανόνες, παρεμφερείς με εκείνους άλλων νομικών πράξεων της Ένωσης στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις. Ένας από αυτούς είναι ο κανόνας περί εκκρεμοδικίας ο οποίος εφαρμόζεται εάν η ίδια υπόθεση περιουσιακών σχέσεων των συζύγων εισάγεται ενώπιον διαφορετικών δικαστηρίων σε διάφορα κράτη μέλη. Ο κανόνας καθορίζει ποιο δικαστήριο θα πρέπει να προβεί στην εκδίκαση της υπόθεσης.
- (43) Για να είναι δυνατό για τους συζύγους να αξιοποιήσουν, υπό συνθήκες πλήρους ασφάλειας δικαίου, τα πλεονεκτήματα της εσωτερικής αγοράς, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να τους επιτρέπει να γνωρίζουν εκ των προτέρων το δικαιο που θα εφαρμοσθεί στις περιουσιακές σχέσεις τους. Θα πρέπει να θεσπιστούν επομένως εναρμονισμένοι κανόνες περί σύγκρουσης δικαίων προς αποφυγήν αντιφατικών αποτελεσμάτων. Ο κύριος κανόνας θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων θα διέπονται από ένα δικαιο δυνάμενο να προβλεφθεί και με το οποίο συνδέεται στενά. Για λόγους ασφάλειας δικαίου και προς αποφυγή κατάτμησης των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δικαιο θα πρέπει να διέπει το σύνολο αυτών των σχέσεων, δηλαδή όλα τα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από αυτές τις σχέσεις, ανεξάρτητα από τη φύση τους και από το εάν αυτά βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος.
- (44) Το δικαιο που ορίζεται διά του παρόντος κανονισμού πρέπει να εφαρμόζεται ακόμα και όταν δεν είναι το δικαιο κράτους μέλους.
- (45) Προκειμένου να διευκολύνει τους συζύγους στη διαχείριση των περιουσιακών αγαθών τους, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να τους επιτρέπει να επιλέγουν το εφαρμοστέο στις περιουσιακές τους σχέσεις δικαιο, ανεξάρτητα από τον χαρακτήρα των περιουσιακών αγαθών ή τον τόπο στον οποίο ευρίσκονται, μεταξύ των δικαίων που έχουν στενή σχέση με τους συζύγους λόγω της συνήθους διαμονής ή της ιθαγένειας καθενός εξ αυτών. Αυτή η επιλογή θα μπορεί να γίνει οποτεδήποτε, πριν από τον γάμο, κατά την τέλεση του γάμου ή κατά τη διάρκεια του γάμου.
- (46) Χάριν ασφαλείας δικαίου των συναλλαγών και για να αποτραπεί οποιαδήποτε μεταβολή του ισχύοντος για τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δικαίου χωρίς σχετική ενημέρωση των συζύγων, δεν πρέπει να επέρχεται οποιαδήποτε μεταβολή όσον αφορά το δικαιο που εφαρμόζεται στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων χωρίς ρητή έκφραση της βούλησης των μερών για μια τέτοια μεταβολή. Η μεταβολή την οποία αποφασίζουν οι σύζυγοι δεν θα πρέπει να έχει αναδρομικό αποτέλεσμα, εκτός εάν οι σύζυγοι το αποφασίσουν ρητώς. Η μεταβολή ουδέποτε δύναται να παραβιάζει δικαιώματα τρίτων.
- (47) Θα πρέπει να τεθούν κανόνες για το ουσιαστικό και το τυπικό κύρος της συμφωνίας επιλογής εφαρμοστέου δικαίου έτσι ώστε οι σύζυγοι να μπορούν να προβαίνουν ευκολότερα σε συνειδητή επιλογή και να γίνεται σεβαστή η συναίνεσή τους, με στόχο να εξασφαλιστεί η ασφάλεια δικαίου και η καλύτερη πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Όσον αφορά το κύρος, θα πρέπει να θεσπιστούν ορισμένες διασφαλίσεις για να είναι βέβαιο ότι οι σύζυγοι έχουν επίγνωση των συνεπειών της επιλογής τους. Η συμφωνία επιλογής εφαρμοστέου δικαίου θα πρέπει οπωσδήποτε να είναι έγγραφη και να φέρει ημερομηνία και υπογραφή αμφοτέρων των συζύγων. Εντούτοις, αν το δικαιο του κράτους μέλους στο οποίο οι δύο σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας προβλέπει πρόσθετους τυπικούς κανόνες, αυτοί θα πρέπει να τηρούνται. Αν κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε διαφορετικά κράτη μέλη που προβλέπουν διαφορετικούς τυπικούς κανόνες, είναι αρκετό να τηρηθούν οι τυπικοί κανόνες του ενός από αυτά τα κράτη. Αν κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας μόνον ο ένας των συζύγων έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος που προβλέπει πρόσθετους τυπικούς κανόνες, αυτοί οι κανόνες θα πρέπει να τηρηθούν.
- (48) Η συμφωνία περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων αποτελεί μια μορφή διευθέτησης περιουσιακών σχέσεων, της οποίας το παραδεκτό και η αποδοχή διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών. Για να διευκολυνθεί στα κράτη μέλη η αποδοχή των περιουσιακών δικαιωμάτων των συζύγων που έχουν αποκτηθεί μέσω συμφωνίας περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, θα πρέπει να καθοριστούν κανόνες σχετικά με το τυπικό κύρος των συμφωνιών περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων. Η συμφωνία θα πρέπει τουλάχιστον να είναι έγγραφη και να φέρει ημερομηνία και υπογραφή αμφοτέρων των συζύγων. Ωστόσο, η συμφωνία θα πρέπει να πληροί επίσης συμπληρωματικές τυπικές προϋποθέσεις οριζόμενες στο εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεων των συζύγων δικαιο, όπως καθορίζεται στον παρόντα κανονισμό και στο δικαιο του κράτους μέλους στο οποίο οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να καθορίζει το δικαιο που θα διέπει το ουσιαστικό κύρος της εν λόγω συμφωνίας.

- (49) Αν δεν έχει επιλεγεί εφαρμοστέο δίκαιο και προκειμένου να συνδυαστεί η προβλεψιμότητα και η ασφάλεια δικαίου με την πραγματικότητα της ζωής του ζευγαριού, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίζει εναρμονισμένους κανόνες σύγκρουσης νόμων βασισμένους σε μία κλίμακα διαδοχικών συνδετικών στοιχείων που να επιτρέπουν να καθορισθεί το εφαρμοστέο δίκαιο για το σύνολο των περιουσιακών αγαθών των συζύγων. Τοιουτοτρόπως, η πρώτη κοινή συνήθης διαμονή των συζύγων αμέσως μετά τον γάμο θα πρέπει να συνιστά το πρώτο κριτήριο, πριν από το δίκαιο της κοινής ιθαγένειας των συζύγων κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου. Αν δεν συντρέχει κανένα από αυτά τα κριτήρια ή δεν υπάρχει πρώτη κοινή συνήθης διαμονή των συζύγων σε περίπτωση διπλής κοινής ιθαγένειας αυτών κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου, θα πρέπει τότε να εφαρμόζεται ως τρίτο κριτήριο το δίκαιο του κράτους με το οποίο οι σύζυγοι έχουν από κοινού τους πλέον στενούς δεσμούς. Κατ' εφαρμογή του τελευταίου κριτηρίου θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι περιστάσεις, με τη διευκρίνιση ότι αυτοί οι στενοί δεσμοί θα πρέπει να εξετάζονται κατά τη στιγμή της σύναψης του γάμου.
- (50) Όταν ο παρών κανονισμός αναφέρει ως συνδετικό στοιχείο την ιθαγένεια, το ζήτημα του τρόπου αντιμετώπισης ενός προσώπου που έχει ιθαγένειες περισσότερων κρατών αποτελεί παρεμπίπτον θέμα που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και θα πρέπει να υπόκειται στο εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, των διεθνών συμβάσεων, στο πλαίσιο του απολύτου σεβασμού των γενικών αρχών της Ένωσης. Το ζήτημα αυτό δεν θα πρέπει να επηρεάζει το κύρος επιλογής εφαρμοστέου δικαίου η οποία πραγματοποιείται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (51) Όσον αφορά τον καθορισμό του εφαρμοστέου στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δικαίου όταν δεν έχει επιλεγεί εφαρμοστέο δίκαιο και δεν έχει συναφθεί συμφωνία περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, η δικαστική αρχή ενός κράτους μέλους, εφόσον ζητηθεί από οποιονδήποτε από τους συζύγους, θα πρέπει, σε εξαιρετικές περιπτώσεις —αν οι σύζυγοι έχουν μετακομίσει στο κράτος της συνήθους διαμονής τους για μεγάλο χρονικό διάστημα— να μπορεί να αποφανθεί ότι το δίκαιο αυτού του κράτους μπορεί να εφαρμόζεται, εάν οι σύζυγοι έχουν βασιστεί σε αυτό. Σε κάθε περίπτωση, η μεταβολή δεν δύναται να παραβιάζει δικαιώματα τρίτων.
- (52) Το δίκαιο που ορίζεται ως εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων θα πρέπει να διέπει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων που προκαλούνται από τον διαφορετικό χαρακτήρισμό των περιουσιακών στοιχείων ενός εκ των συζύγων ή αμφοτέρων των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου και μετά τη λύση του, έως την εκκαθάριση της περιουσίας. Θα πρέπει να καλύπτονται επίσης οι επιπτώσεις των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων στις νομικές σχέσεις μεταξύ ενός συζύγου και τρίτων. Ωστόσο, ένας σύζυγος μπορεί να επικαλεστεί το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δίκαιο έναντι τρίτου για σκοπούς ρύθμισης των εν λόγω επιπτώσεων μόνο όταν οι νομικές σχέσεις μεταξύ του συζύγου και του τρίτου δημιουργήθηκαν σε μια χρονική στιγμή που το τρίτο πρόσωπο γνώριζε ή έπρεπε να γνωρίζει το συγκεκριμένο δίκαιο.
- (53) Λόγοι δημοσίου συμφέροντος, όπως η προστασία της πολιτικής, κοινωνικής ή οικονομικής οργάνωσης ενός κράτους μέλους, θα πρέπει να δικαιολογούν την αναγνώριση στα δικαστήρια και σε άλλες αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της δυνατότητας να κάνουν χρήση, εκτάκτως, εξαιρέσεως για λόγους υπερισχυουσών διατάξεων αναγκαστικού δικαίου. Αντιστοίχως, η έννοια των «υπερισχυουσών διατάξεων αναγκαστικού δικαίου» θα πρέπει να καλύπτει κανόνες επιτακτικού χαρακτήρα, όπως κανόνες για την προστασία της οικογενειακής στέγης. Παρ' όλα αυτά, η εν λόγω παρέκκλιση από την εφαρμογή του δικαίου των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων χρήζει συσταλτικής ερμηνείας, ούτως ώστε να μην αντιστρατεύεται τον γενικό στόχο του παρόντος κανονισμού.
- (54) Λόγοι δημοσίου συμφέροντος θα πρέπει να παρέχουν επίσης τη δυνατότητα στα δικαστήρια και σε άλλες αρμόδιες αρχές που επιλαμβάνονται υποθέσεων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων στα κράτη μέλη, να μην λαμβάνουν υπόψη, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ορισμένες διατάξεις αλλοδαπού δικαίου εφόσον σε μια συγκεκριμένη περίπτωση η εφαρμογή των διατάξεων αυτών θα ήταν προδήλως ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη (*ordre public*) του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους. Εντούτοις, τα δικαστήρια ή άλλες αρμόδιες αρχές δεν θα πρέπει να μπορούν να προβάλλουν εξαίρεση δημοσίας τάξεως προκειμένου να μην εφαρμόσουν το δίκαιο ενός άλλου κράτους ή για να αρνηθούν να αναγνωρίσουν ή, κατά περίπτωση, να αποδεχθούν ή να εκτελέσουν απόφαση, δημόσιο έγγραφο ή δικαστικό συμβιβασμό που προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, εφόσον η άρνηση θα ήταν αντίθετη προς τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Χάρτης»), και ιδίως προς το άρθρο 21 του Χάρτη για την απαγόρευση των διακρίσεων.
- (55) Επειδή υπάρχουν κράτη στα οποία συνυπάρχουν δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου ή σύνολα κανόνων τα οποία αφορούν τα ζητήματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα κανονισμό, ενδείκνυται να προβλεφθεί σε ποιο μέτρο οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται στις διάφορες εδαφικές ενότητες αυτών των κρατών.
- (56) Στο πλαίσιο του γενικού στόχου του παρόντος κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στην αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων που εκδίδονται στα κράτη μέλη σε υποθέσεις περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει κανόνες σχετικά με την αναγνώριση, την εκτελεσιμότητα και την εκτέλεση των αποφάσεων, παρεμφερείς με εκείνους άλλων νομικών πράξεων της Ένωσης στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις.

- (57) Για να λαμβάνονται υπόψη τα διαφορετικά συστήματα για τη ρύθμιση υποθέσεων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων στα κράτη μέλη, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διασφαλίζει την αποδοχή και την εκτελεστότητα σε όλα τα κράτη μέλη των δημόσιων εγγράφων σε υπόθεση περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.
- (58) Τα δημόσια έγγραφα θα πρέπει να έχουν την ίδια αποδεικτική ισχύ σε άλλο κράτος μέλος με αυτή που έχουν στο κράτος μέλος προέλευσης ή την πλέον παρόμοια ισχύ. Κατά τον προσδιορισμό της αποδεικτικής ισχύος ενός δημόσιου εγγράφου σε άλλο κράτος μέλος ή της πλέον παρόμοιας ισχύος, θα πρέπει να γίνεται παραπομπή στο είδος και την εμβέλεια της αποδεικτικής ισχύος του δημόσιου εγγράφου στο κράτος μέλος προέλευσης. Η αποδεικτική ισχύς ενός δημόσιου εγγράφου σε άλλο κράτος μέλος θα πρέπει συνεπώς να εξαρτάται από το δικαιο του κράτους μέλους προέλευσης.
- (59) Η «γνησιότητα» δημόσιου εγγράφου θα πρέπει να αποτελεί αυτοτελή έννοια που καλύπτει στοιχεία όπως η αυθεντικότητα του εγγράφου, οι τυπικές προϋποθέσεις του εγγράφου, οι εξουσίες της αρχής που συντάσσει το έγγραφο και η διαδικασία σύνταξης του εγγράφου. Θα πρέπει να καλύπτει επίσης τα πραγματικά στοιχεία που έχουν καταχωριστεί στο δημόσιο έγγραφο από την οικεία αρχή, όπως το γεγονός ότι τα αναφερόμενα μέρη εμφανίστηκαν ενώπιον αυτής της αρχής την αναφερόμενη ημερομηνία και ότι προέβησαν στις αναφερόμενες δηλώσεις. Οποιοδήποτε μέρος επιθυμεί να αμφισβητήσει τη γνησιότητα δημόσιου εγγράφου θα πρέπει να το πράξει ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου στο κράτος μέλος προέλευσης του δημόσιου εγγράφου σύμφωνα με το δικαιο αυτού του κράτους μέλους.
- (60) Ο όρος «τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο» θα πρέπει να ερμηνεύεται ότι αφορά το ουσιαστικό περιεχόμενο που έχει καταγραφεί στο δημόσιο έγγραφο. Οποιοδήποτε μέρος επιθυμεί να αμφισβητήσει τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο θα πρέπει να το πράξει ενώπιον των δικαστηρίων που έχουν διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, τα οποία θα πρέπει να αποφασίζουν επί της αμφισβήτησης σύμφωνα με το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δικαιο.
- (61) Εάν εγερθεί παρεμπιπτόντως θέμα σχετικό με τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό θα πρέπει να έχει δικαιοδοσία να επιληφθεί του θέματος.
- (62) Το αμφισβητηθέν δημόσιο έγγραφο δεν θα πρέπει να έχει αποδεικτική ισχύ σε κράτος μέλος διαφορετικό του κράτους μέλους προέλευσης ενόσω η αμφισβήτηση εκκρεμεί. Εάν η αμφισβήτηση αφορά μόνο συγκεκριμένο στοιχείο σχετικό με τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί στο δημόσιο έγγραφο, το υπό αμφισβήτηση δημόσιο έγγραφο δεν θα πρέπει να έχει αποδεικτική ισχύ σε κράτος μέλος διαφορετικό του κράτους προέλευσης όσον αφορά το ζήτημα που αμφισβητήθηκε, για όσο χρονικό διάστημα εκκρεμεί η αμφισβήτηση. Ένα δημόσιο έγγραφο το οποίο ύστερα από αμφισβήτηση κηρύσσεται άκυρο, θα πρέπει να παύει να έχει οποιαδήποτε αποδεικτική ισχύ.
- (63) Η αρχή στην οποία υποβάλλονται δύο ασυμβίβαστα δημόσια έγγραφα, στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να αξιολογήσει εάν και σε ποιο από τα δημόσια έγγραφα θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης. Εφόσον από τις περιστάσεις αυτές δεν καθίσταται σαφές εάν και σε ποιο δημόσιο έγγραφο θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα, το ζήτημα θα πρέπει να κρίνεται από τα δικαστήρια που έχουν διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού ή εφόσον εγερθεί παρεμπιπτόντως ως σχετικό θέμα στο πλαίσιο διαδικασίας από το δικαστήριο που έχει επιληφθεί της εν λόγω διαδικασίας. Σε περίπτωση ασυμβατότητας μεταξύ δημόσιου εγγράφου και απόφασης θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι λόγοι μη αναγνώρισης των αποφάσεων δυνάμει του παρόντος κανονισμού.
- (64) Η αναγνώριση και η εκτέλεση μιας απόφασης που αφορά τις περιουσιακές σχέσεις συζύγων δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν πρέπει κατ' ουδένα τρόπο να υποδηλώνουν την αναγνώριση του γάμου στον οποίο βασίζονται οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων για τις οποίες εκδόθηκε η απόφαση.
- (65) Θα πρέπει να ρυθμιστεί η σχέση μεταξύ του παρόντος κανονισμού και των διμερών ή πολυμερών συμβάσεων στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων στις οποίες έχουν προσχωρήσει τα κράτη μέλη.
- (66) Ο παρών κανονισμός δεν πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της 6ης Φεβρουαρίου 1931 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας η οποία περιέχει διατάξεις διεθνούς δικαίου σχετικά με το γάμο, την υιοθεσία και την επιμέλεια, όπως αναθεωρήθηκε το 2006· της σύμβασης της 19ης Νοεμβρίου 1934 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας η οποία περιέχει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με την κληρονομική διαδοχή, τις διαθήκες και τη διαχείριση της κληρονομιάς περιουσίας, όπως αναθεωρήθηκε τον Ιούνιο 2012· και της σύμβασης της

11ης Οκτωβρίου 1977 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις να συνεχίσουν να εφαρμόζουν ορισμένες διατάξεις αυτών των συμβάσεων, εφόσον προβλέπουν απλουστευμένες και εσπευσμένες διαδικασίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

- (67) Για να διευκολύνεται η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να προβλέπεται υποχρέωση των κρατών μελών να γνωστοποιούν ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τις νομοθετικές και δικονομικές διατάξεις που αφορούν τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που ίδρυσε η απόφαση 2001/470/EK του Συμβουλίου⁽¹⁾. Για να δημοσιεύονται εγκαίρως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* όλες οι πληροφορίες που συνδέονται με την πρακτική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να γνωστοποιήσουν τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή πριν από την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (68) Επίσης, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και να αξιοποιηθούν οι σύγχρονες τεχνολογίες των επικοινωνιών, θα πρέπει να προβλεφθούν τυποποιημένα έντυπα για τις βεβαιώσεις που θα προσκομίζονται στο πλαίσιο της αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας μιας απόφασης, ενός δημόσιου εγγράφου ή ενός δικαστικού συμβιβασμού.
- (69) Κατά τον υπολογισμό των χρονικών περιόδων και των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός, είναι σκόπιμο να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου⁽²⁾.
- (70) Για να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή σχετικά με την κατάρτιση και μεταγενέστερη τροποποίηση των βεβαιώσεων και των εντύπων για την κήρυξη της εκτελεστότητας των αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾.
- (71) Για την έκδοση των εκτελεστικών πράξεων με σκοπό τη σύνταξη και τη μεταγενέστερη τροποποίηση των βεβαιώσεων και των εντύπων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να χρησιμοποιείται η συμβουλευτική διαδικασία.
- (72) Οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, ήτοι η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η δυνατότητα που παρέχεται στους συζύγους να ρυθμίσουν τις μεταξύ τους και έναντι τρίτων περιουσιακές σχέσεις κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσης καθώς και κατά τη στιγμή της εκκαθάρισης των περιουσιακών αγαθών τους, καθώς επίσης η μεγαλύτερη προβλεψιμότητα και ασφάλεια δικαίου, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη αλλά μπορούν, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του παρόντος κανονισμού, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, κατά περίπτωση μέσω ενισχυμένης συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ένωση είναι επομένως αρμόδια να αποφασίζει. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια προς επίτευξη των στόχων αυτών.
- (73) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη, ιδίως δε από τα άρθρα 7, 9, 17, 21 και 47, που αφορούν, αντίστοιχα, τον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, το δικαίωμα γάμου και ίδρυσης οικογένειας σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες, το δικαίωμα ιδιοκτησίας, την απαγόρευση διακρίσεων και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα δικαστήρια και οι λοιπές αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν να σέβονται τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

Δεν εφαρμόζεται σε φορολογικά, τελωνειακά ή διοικητικά ζητήματα.

⁽¹⁾ Απόφαση 2001/470/EK του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες (ΕΕ L 124 της 8.6.1971, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

2. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού τα ακόλουθα:
- α) η δικαιοπρακτική ικανότητα των συζύγων·
 - β) η ύπαρξη, η εγκυρότητα ή η αναγνώριση ενός γάμου·
 - γ) οι υποχρεώσεις διατροφής·
 - δ) η κληρονομική διαδοχή ενός αποθανόντος συζύγου·
 - ε) η κοινωνική ασφάλιση·
 - στ) το δικαίωμα μεταβίβασης ή προσαρμογής μεταξύ συζύγων, στην περίπτωση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου, συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων λόγω γήρατος ή αναπηρίας τα οποία αποκτούνται κατά τη διάρκεια του γάμου και τα οποία δεν έχουν παράγει συνταξιοδοτικά έσοδα κατά τη διάρκεια του γάμου·
 - ζ) η φύση εμπράγματων δικαιωμάτων επί περιουσιακών αγαθών· και
 - η) οιαδήποτε καταχώριση σε μητρώο δικαιωμάτων επί ακίνητης ή κινητής περιουσίας, περιλαμβανομένων των νομικών απαιτήσεων της καταχώρισης, και τα αποτελέσματα της καταχώρισης ή της μη καταχώρισης αυτών των δικαιωμάτων σε μητρώο.

Άρθρο 2

Αρμοδιότητα στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων εντός των κρατών μελών

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την αρμοδιότητα των αρχών των κρατών μελών να επιλαμβάνονται υποθέσεων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

Άρθρο 3

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:
- α) «περιουσιακές σχέσεις των συζύγων»: σύνολο κανόνων σχετικών με τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων μεταξύ τους και έναντι τρίτων, οι οποίες προκύπτουν ως αποτέλεσμα του γάμου ή της λύσης του·
 - β) «συμφωνία περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων»: συμφωνία μεταξύ συζύγων ή μελλοντικών συζύγων διά της οποίας αυτοί οργανώνουν τις περιουσιακές σχέσεις τους·
 - γ) «δημόσιο έγγραφο»: έγγραφο σε υπόθεση περιουσιακών σχέσεων των συζύγων που έχει συνταχθεί ή καταχωρισθεί επίσημα ως δημόσιο έγγραφο σε κράτος μέλος και του οποίου η γνησιότητα:
 - i) αφορά την υπογραφή και το περιεχόμενο του δημόσιου εγγράφου· και
 - ii) πιστοποιείται από δημόσια ή άλλη αρχή, εξουσιοδοτημένη προς τούτο από το κράτος μέλος προέλευσης·
 - δ) «απόφαση»: απόφαση σε υπόθεση περιουσιακών σχέσεων των συζύγων που εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους μέλους, όποια κι αν είναι η ονομασία της, όπως απόφαση για τον προσδιορισμό από τον γραμματέα των δικαστικών εξόδων ή δαπανών·
 - ε) «δικαστικός συμβιβασμός»: συμβιβασμός σε υπόθεση περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, ο οποίος επικυρώθηκε από δικαστήριο ή καταρτίσθηκε ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια διαδικασίας·

- στ) «κράτος μέλος προέλευσης»: το κράτος μέλος στο οποίο, εκδόθηκε η απόφαση, συντάχθηκε το δημόσιο έγγραφο ή εγκρίθηκε ή επετεύχθη ο δικαστικός συμβιβασμός·
- ζ) «κράτος μέλος εκτέλεσης»: το κράτος μέλος στο οποίο επιδιώκεται η αναγνώριση και/ή η εκτέλεση της απόφασης, του δημόσιου εγγράφου ή του δικαστικού συμβιβασμού.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού με τον όρο «δικαστήριο» νοούνται οποιαδήποτε δικαστική αρχή και όλες οι άλλες αρχές και οι επαγγελματίες του νομικού κλάδου με αρμοδιότητα σε υποθέσεις περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, που ασκούν δικαστικά καθήκοντα ή ενεργούν κατ' ανάθεση εξουσίας από δικαστική αρχή ή υπό τον έλεγχό της, εφόσον αυτές οι άλλες αρχές και οι επαγγελματίες του νομικού κλάδου προσφέρουν τα ίδια δικονομικά εγγύα όσον αφορά την αμεροληψία και το δικαίωμα ακρόασης όλων των μερών και ότι οι αποφάσεις τους, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπάγονται:

- α) επιδέχονται έφεσης ή αναθεώρησης από δικαστική αρχή· και
- β) έχουν ανάλογη ισχύ και αποτέλεσμα με απόφαση δικαστικής αρχής για το ίδιο θέμα.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις άλλες αρχές και επαγγελματίες του νομικού κλάδου που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο σύμφωνα με το άρθρο 64.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε περίπτωση θανάτου ενός εκ των συζύγων

Όταν δικαστήριο κράτους μέλους επιλαμβάνεται υπόθεσης κληρονομικής διαδοχής συζύγου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 650/2012, τα δικαστήρια αυτού του κράτους έχουν διεθνή δικαιοδοσία να αποφαινούνται επί θεμάτων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων τα οποία ανακύπτουν σχετικά με τη συγκεκριμένη υπόθεση κληρονομικής διαδοχής.

Άρθρο 5

Διεθνής δικαιοδοσία σε περίπτωση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, όταν δικαστήριο ενός κράτους μέλους επιλαμβάνεται αίτησης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, τα δικαστήρια αυτού του κράτους έχουν διεθνή δικαιοδοσία να αποφαινούνται επί ζητημάτων των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων που έχουν σχέση με την αίτηση.

2. Η διεθνής δικαιοδοσία στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων δυνάμει της παραγράφου 1 υπόκειται στη συμφωνία των συζύγων, στην περίπτωση που το δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται της αίτησης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου:

- α) είναι το δικαστήριο κράτους μέλους στο οποίο ο αιτών έχει τη συνήθη διαμονή του και έχει διαμείνει εκεί για τουλάχιστον ένα έτος αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) πέμπτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003·
- β) είναι το δικαστήριο κράτους μέλους της ιθαγένειας του αιτούντος και ο αιτών έχει τη συνήθη διαμονή του εκεί και έχει διαμείνει εκεί για τουλάχιστον έξι μήνες αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) έκτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003·
- γ) επιλαμβάνεται της υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 σε περιπτώσεις μετατροπής του δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο· ή
- δ) επιλαμβάνεται της υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 σε περιπτώσεις επικουρικής βάσης δικαιοδοσίας.

3. Εάν η αναφερόμενη στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου συμφωνία συνάπτεται πριν το δικαστήριο να κληθεί να αποφανθεί επί θεμάτων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, η συμφωνία πρέπει να συμμορφώνεται με το άρθρο 7 παράγραφος 2.

Άρθρο 6

Διεθνής δικαιοδοσία σε άλλες περιπτώσεις

Όταν κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 4 ή 5 ή σε άλλες περιπτώσεις πλην αυτών που ορίζονται στα εν λόγω άρθρα, διεθνή δικαιοδοσία να αποφαινούνται επί των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων ασκούν τα δικαστήρια του κράτους μέλους:

- α) στην επικράτεια του οποίου έχουν τη συνήθη διαμονή τους οι σύζυγοι κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής·
- β) στην επικράτεια του οποίου είχαν την τελευταία συνήθη διαμονή τους οι σύζυγοι, εφόσον ένας εξ αυτών εξακολουθεί να διαμένει εκεί κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής·
- γ) στην επικράτεια του οποίου έχει τη συνήθη διαμονή του ο εναγόμενος κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής·
- δ) της κοινής ιθαγένειας των συζύγων κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο.

Άρθρο 7

Παρέκταση αρμοδιότητας

1. Στις αναφερόμενες στο άρθρο 6 περιπτώσεις, τα μέρη μπορεί να συμφωνήσουν ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους το δικαίωμα του οποίου είναι εφαρμοστέο δυνάμει του άρθρου 22 ή του άρθρου 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή β) ή τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο τελέσθηκε ο γάμος έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία να αποφαινούνται για τις περιουσιακές σχέσεις των εν λόγω συζύγων.

2. Η συμφωνία της παραγράφου 1 καταρτίζεται εγγράφως και φέρει ημερομηνία και υπογραφή των μερών. Κάθε διαβίβαση διά της ηλεκτρονικής οδού που εξασφαλίζει σε μόνιμη βάση τη μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας θεωρείται καταρτισθείσα εγγράφως.

Άρθρο 8

Διεθνής δικαιοδοσία που βασίζεται στην παράσταση του εναγομένου ενώπιον του δικαστηρίου

1. Πέραν των περιπτώσεων όπου η διεθνή δικαιοδοσία απορρέει από άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, το δικαστήριο κράτους μέλους του οποίου το δικαίωμα εφαρμόζεται δυνάμει του άρθρου 22 ή του άρθρου 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή στοιχείο β), και ενώπιον του οποίου ο εναγόμενος παρίσταται, αποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, εάν η παράσταση έχει ως σκοπό την αμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας ή στις αναφερόμενες στο άρθρο 4 ή στο άρθρο 5 παράγραφος 1 περιπτώσεις.

2. Πριν κηρύξει εαυτό αρμόδιο δυνάμει της παραγράφου 1, το δικαστήριο μεριμνά ώστε ο εναγόμενος να ενημερωθεί για το δικαίωμά του να αμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία και για τις συνέπειες της παράστασης ή της μη παράστασης.

Άρθρο 9

Εναλλακτική διεθνή δικαιοδοσία

1. Κατ' εξαίρεση, εάν δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 4, 6, 7 ή 8 κρίνει ότι ο εν λόγω γάμος δεν αναγνωρίζεται από το ιδιωτικό διεθνές δικαίωμά του για σκοπούς περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, το εν λόγω δικαστήριο δύναται να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο. Εάν το δικαστήριο αποφασίσει να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο, οφείλει να το πράξει χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

2. Στην περίπτωση που αρμόδιο δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 4 ή του άρθρου 6 κηρύξει εαυτό αναρμόδιο και, εφόσον τα μέρη συμφωνήσουν να αναθέσουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 7, διεθνή δικαιοδοσία σχετικά με τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ασκούν τα δικαστήρια του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Σε άλλες περιπτώσεις, διεθνής δικαιοδοσία σε θέματα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων ασκείται από τα δικαστήρια οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 6 ή του άρθρου 8 ή από τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο τελέσθηκε ο γάμος.

3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που έχει εκδοθεί για τα μέρη απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου η οποία μπορεί να αναγνωριστεί στο κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστή.

Άρθρο 10

Επικουρική διεθνής δικαιοδοσία

Στην περίπτωση που κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 4, 5, 6, 7 ή 8 ή στην περίπτωση που όλα τα δικαστήρια σύμφωνα με το άρθρο 9 έχουν κηρύξει εαυτά αναρμόδια και κανένα δικαστήριο δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 2, τα δικαστήρια κράτους μέλους έχουν διεθνή δικαιοδοσία εφόσον ένας εκ των συζύγων ή αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν ακίνητη περιουσία στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους. Ωστόσο, σε αυτή την περίπτωση, το επιληφθέν δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία να αποφαινεται μόνο σχετικά με την εν λόγω ακίνητη περιουσία.

Άρθρο 11

Αναγκαστική δικαιοδοσία (φόρουμ necessitatis)

Στην περίπτωση που κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 4, 5, 6, 7, 8 ή 10 ή στην περίπτωση που όλα τα δικαστήρια σύμφωνα με το άρθρο 9 έχουν κηρύξει εαυτά αναρμόδια και κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 2 ή του άρθρου 10, τα δικαστήρια κράτους μέλους μπορούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να αποφαινούνται επί των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, σε περίπτωση που αποδεικνύεται αδύνατη ή μη εύλογη η κίνηση ή η διεξαγωγή διαδικασίας σε τρίτη χώρα με την οποία συνδέεται στενά η συγκεκριμένη υπόθεση.

Η υπόθεση πρέπει να παρουσιάζει επαρκή δεσμό με το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Άρθρο 12

Ανταγωγή

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η διαδικασία δυνάμει των άρθρων 5, 6, 7, 8, του άρθρου 9 παράγραφος 2, των άρθρων 10 ή 11 είναι επίσης αρμόδιο να εξετάσει την ανταγωγή, στο μέτρο που αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 13

Περιορισμός των διαδικασιών

1. Όταν η περιουσία του θανόντος του οποίου η κληρονομική διαδοχή εμπίπτει στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 650/2012 περιλαμβάνει περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται σε τρίτο κράτος, το δικαστήριο που επελήφθη της υπόθεσης των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων μπορεί, κατόπιν αιτήσεως ενός των διαδίκων, να αποφασίσει να μην αποφανθεί επί ενός ή περισσότερων από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, εάν αναμένεται ότι η απόφασή του περί των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων δεν θα αναγνωριστεί και, κατά περίπτωση, δεν θα κηρυχθεί εκτελεστή στο συγκεκριμένο τρίτο κράτος.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει το δικαίωμα των διαδίκων να περιορίσουν το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Άρθρο 14

Επιληφθέν δικαστήριο

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν:

- α) από την ημερομηνία κατάθεσης στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, εφόσον ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο·
- β) εάν το έγγραφο πρέπει να κοινοποιηθεί ή να επιδοθεί προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, από την ημερομηνία παραλαβής του από την αρχή που είναι υπεύθυνη για την κοινοποίηση ή την επίδοση, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο· ή
- γ) εφόσον η διαδικασία τίθεται σε κίνηση αυτεπαγγέλτως, μόλις ληφθεί από το δικαστήριο η απόφαση για την έναρξη των διαδικασιών, ή, αν η απόφαση αυτή δεν απαιτείται, μόλις η υπόθεση καταχωρισθεί στο μητρώο του δικαστηρίου.

Άρθρο 15

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας

Το δικαστήριο κράτους μέλους που επιλαμβάνεται υπόθεσης η οποία αφορά τις περιουσιακές σχέσεις συζύγων και για την οποία δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού διαπιστώνει αυτεπάγγελα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του.

Άρθρο 16

Έρευνα του παραδεκτού

1. Όταν εναγόμενος που έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος κράτους άλλου από το κράτος μέλος στο οποίο ασκείται η αγωγή δεν παρίσταται, το αρμόδιο κατά τον παρόντα κανονισμό δικαστήριο υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου εξακριβωθεί ότι ο εναγόμενος ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εγκαίρως ώστε να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, ή ότι πραγματοποιήθηκαν όλες οι αναγκαίες προς τούτο ενέργειες.
2. Το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ εφαρμόζεται αντί της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβασθεί από το ένα κράτος μέλος στο άλλο δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.
3. Όταν δεν είναι εφαρμοστέες οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007, εφαρμόζεται το άρθρο 15 της σύμβασης της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, για την επίδοση και την κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εάν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί στην αλλοδαπή σύμφωνα με τη συγκεκριμένη σύμβαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 79).

Άρθρο 17**Εκκρεμοδικία**

1. Αν έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και εκ της ίδιας αιτίας μεταξύ των ιδίων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διαφορετικών κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο αναστέλλει αυτεπάγγελτα τη διαδικασία του μέχρι να διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.
2. Στις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 περιπτώσεις, εφόσον ζητηθεί από δικαστήριο που έχει επιληφθεί διαφοράς, οποιοδήποτε άλλο επιληφθέν δικαστήριο οφείλει να ενημερώσει αμελλητί το πρώτο δικαστήριο για την ημερομηνία κατά την οποία επελήφθη της υποθέσεως.
3. Όταν διαπιστωθεί η δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο, κάθε δικαστήριο που επιλαμβάνεται μεταγενέστερα οφείλει να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο προς χάριν αυτού του δικαστηρίου.

Άρθρο 18**Συναφείς αγωγές**

1. Όταν συναφείς αγωγές εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί μπορεί να αναστείλει την εκδίκαση.
2. Όταν οι αγωγές της παραγράφου 1 εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί δύναται επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδίκους, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τις δύο αγωγές και ότι το δίκαιο του επιτρέπει την ένωση συναφών υποθέσεων.
3. Θεωρούνται συναφείς, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξεταστούν και να εκδικαστούν ταυτόχρονα, για να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων σε περίπτωση που οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 19**Ασφαλιστικά μέτρα**

Τα ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους μπορούν να ζητηθούν από τις δικαστικές αρχές του κράτους αυτού, έστω και αν δικαστήριο άλλου κράτους έχει, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υπόθεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III**ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ****Άρθρο 20****Καθολική εφαρμογή**

Το δίκαιο που ορίζεται από τον παρόντα κανονισμό ως εφαρμοστέο εφαρμόζεται ακόμη και αν δεν πρόκειται για δίκαιο κράτους μέλους.

Άρθρο 21

Ενότητα του εφαρμοστέου δικαίου

Το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δικαιο δυνάμει των άρθρων 22 ή 26 εφαρμόζεται σε όλα τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία αφορούν οι σχέσεις αυτές, ανεξαρτήτως της τοποθεσίας τους.

Άρθρο 22

Επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου

1. Οι σύζυγοι ή οι μέλλοντες σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν να ορίσουν ή να αλλάξουν το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις τους δικαιο, εφόσον αυτό το δικαιο είναι ένα από τα ακόλουθα:
 - α) το δικαιο του κράτους στο οποίο οι σύζυγοι ή οι μέλλοντες σύζυγοι ή ένας εξ αυτών έχουν τη συνήθη διαμονή τους κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας· ή
 - β) το δικαιο του κράτους της ιθαγένειας ενός εκ των συζύγων ή των μελλοντικών συζύγων κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας.
2. Ελλείψει αντίθετης συμφωνίας των συζύγων, η μεταβολή του εφαρμοστέου δικαίου στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου έχει αποτελέσματα μόνο για το μέλλον.
3. Καμία αναδρομική μεταβολή του εφαρμοστέου δικαίου δυνάμει της παραγράφου 2 δεν επιτρέπεται να θίγει δικαιώματα τρίτων μερών που απορρέουν από αυτό το δικαιο.

Άρθρο 23

Τυπικό κύρος της συμφωνίας επιλογής εφαρμοστέου δικαίου

1. Η συμφωνία που προβλέπεται στο άρθρο 22 διατυπώνεται εγγράφως, φέρει ημερομηνία και υπογραφή αμφοτέρων των συζύγων. Κάθε διαβίβαση διά της ηλεκτρονικής οδού που εξασφαλίζει σε μόνιμη βάση τη μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας θεωρείται ότι έχει καταρτισθεί εγγράφως.
2. Αν το δικαιο του κράτους μέλους στο οποίο αμφοτέροι οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας προβλέπει πρόσθετες τυπικές προϋποθέσεις για τις συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, αυτές θα πρέπει να τηρούνται.
3. Εάν κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε διαφορετικά κράτη μέλη και αν τα δικαιο των εν λόγω κρατών προβλέπουν ανόμοιες τυπικές προϋποθέσεις για τις συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, η συμφωνία είναι τυπικώς έγκυρη εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει το δικαιο μιας από τις εν λόγω χώρες.
4. Αν κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας ο ένας μόνον εκ των συζύγων έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος, το οποίο προβλέπει πρόσθετες τυπικές προϋποθέσεις για συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, εφαρμόζονται οι εν λόγω προϋποθέσεις.

Άρθρο 24

Συναίνεση και ουσιαστικό κύρος

1. Η ύπαρξη και το κύρος μιας συμφωνίας περί επιλογής του δικαίου ή μιας διάταξης του διέπονται από το δικαιο που θα ήταν εφαρμοστέο επί της συμφωνίας δυνάμει του άρθρου 22, αν η συμφωνία ή η διάταξη ήταν έγκυρη.

2. Ωστόσο, για να αποδείξει ένας σύζυγος ότι δεν έχει συναινέσει, μπορεί να επικαλεστεί το δικαιο της χώρας όπου είχε τη συνήθη διαμονή του κατά τον χρόνο υποβολής της αγωγής ενώπιον του δικαστηρίου, αν από τις περιστάσεις συνάγεται ότι δεν θα ήταν εύλογο να προσδιοριστεί το αποτέλεσμα της συμπεριφοράς του σύμφωνα με το δικαιο που ορίζεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 25

Τυπικό κύρος της συμφωνίας περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων

1. Η συμφωνία περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων διατυπώνεται εγγράφως, φέρει ημερομηνία και υπογραφή αμφοτέρων των συζύγων. Κάθε διαβίβαση διά της ηλεκτρονικής οδού που εξασφαλίζει σε μόνιμη βάση τη μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας θεωρείται ότι έχει καταρτισθεί εγγράφως.

2. Αν το δικαιο του κράτους μέλους στο οποίο αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας προβλέπει πρόσθετες τυπικές προϋποθέσεις για τις συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, αυτές θα πρέπει να πληρούνται.

Αν κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε διαφορετικά κράτη μέλη και αν τα δίκαια των εν λόγω κρατών προβλέπουν ανόμοιες τυπικές προϋποθέσεις για τις συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, η συμφωνία είναι τυπικώς έγκυρη εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει το δικαιο μιας από τις εν λόγω χώρες.

Αν κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας ο ένας μόνον εκ των συζύγων έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος, το οποίο προβλέπει πρόσθετες τυπικές προϋποθέσεις για συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, εφαρμόζονται οι εν λόγω προϋποθέσεις.

3. Αν το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δικαιο επιβάλει επιπρόσθετες τυπικές προϋποθέσεις, οι εν λόγω προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται.

Άρθρο 26

Εφαρμοστέο δικαιο ελλείπει επιλογής των μερών

1. Ελλείπει συμφωνίας επιλογής δικαίου σύμφωνα με το άρθρο 22, το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δικαιο είναι το δικαιο του κράτους:

α) της πρώτης κοινής συνήθους διαμονής των συζύγων μετά την τέλεση του γάμου ή, ελλείψει αυτού·

β) της κοινής ιδιγένειας των συζύγων κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου ή, ελλείψει αυτού·

γ) με το οποίο οι σύζυγοι έχουν από κοινού τον στενότερο δεσμό κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις.

2. Εάν οι σύζυγοι έχουν περισσότερες από μία από κοινού ιδιγένειες κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου, εφαρμόζονται μόνο τα στοιχεία α) και γ) της παραγράφου 1.

3. Κατ' εξαίρεση και εφόσον υποβληθεί αίτηση από οποιονδήποτε από τους συζύγους, η δικαστική αρχή που έχει διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί θεμάτων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων μπορεί να αποφασίσει ότι οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων θα διέπονται από το δικαιο διαφορετικού κράτους από αυτό του οποίου το δικαιο είναι εφαρμοστέο δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο α), εάν ο αιτών αποδείξει ότι:

α) οι σύζυγοι διατηρούσαν την τελευταία κοινή συνήθη διαμονή τους στο εν λόγω άλλο κράτος για σημαντικά μεγαλύτερο χρονικό διάστημα σε σύγκριση με το οριζόμενο στην παράγραφο 1 στοιχείο α) κράτος· και

β) αμφότεροι οι σύζυγοι βασίστηκαν στο δικαιο του εν λόγω άλλου κράτους κατά τη ρύθμιση ή τον σχεδιασμό των περιουσιακών τους σχέσεων.

Το δικαιο του εν λόγω άλλου κράτους εφαρμόζεται από τη στιγμή της τέλεσης του γάμου, εκτός εάν ένας εκ των συζύγων διαφωνεί. Στη δεύτερη περίπτωση, το δικαιο του εν λόγω άλλου κράτους παράγει αποτελέσματα από τον καθορισμό της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής στο εν λόγω έτερο κράτος.

Η εφαρμογή του δικαίου του έτερου κράτους δεν θίγει τα δικαιώματα τρίτων που απορρέουν από το εφαρμοστέο δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο α) δικαιο.

Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που οι σύζυγοι έχουν συνάψει συμφωνία περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων τους πριν από τον καθορισμό της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους στο εν λόγω άλλο κράτος.

Άρθρο 27

Πεδίο εφαρμογής του εφαρμοστέου δικαίου

Το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δικαιο δυνάμει του παρόντος κανονισμού καθορίζει, μεταξύ άλλων:

- α) τον διαφορετικό χαρακτηρισμό των περιουσιακών αγαθών οποιουδήποτε εκ των συζύγων ή αμφοτέρων των συζύγων κατά τη διάρκεια και μετά τον γάμο·
- β) τη μεταφορά περιουσιακών αγαθών από μια κατηγορία σε άλλη·
- γ) την ευθύνη του ενός συζύγου για τις υποχρεώσεις και τις οφειλές του άλλου συζύγου·
- δ) τις εξουσίες, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις οποιουδήποτε εκ των συζύγων ή αμφοτέρων των συζύγων σχετικά με τα περιουσιακά αγαθά·
- ε) τη λύση των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και τον καταμερισμό, τη διανομή ή την εκκαθάριση της περιουσίας·
- στ) τις επιπτώσεις των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων στις νομικές σχέσεις μεταξύ ενός συζύγου και τρίτων· και
- ζ) το ουσιαστικό κύρος της συμφωνίας περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

Άρθρο 28

Αποτελέσματα έναντι τρίτων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 27 στοιχείο στ), ένας σύζυγος δεν μπορεί να επικαλεστεί το δικαιο που διέπει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων μεταξύ τους έναντι τρίτου σε μια διαφορά μεταξύ του τρίτου και οποιουδήποτε εκ των συζύγων ή αμφοτέρων των συζύγων, εκτός εάν το τρίτο πρόσωπο γνώριζε ή, ενεργώντας με τη δέουσα επιμέλεια, όφειλε να γνωρίζει αυτό το δικαιο.

2. Το τρίτο μέρος θεωρείται ότι γνωρίζει ποιο δικαιο διέπει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, εάν

α) είναι το δικαιο:

- i) του κράτους το δικαιο του οποίου εφαρμόζεται στη συναλλαγή μεταξύ ενός συζύγου και του τρίτου μέρους·
- ii) του κράτους στο οποίο ο συμβαλλόμενος σύζυγος και το τρίτο μέρος διατηρούν τη συνήθη διαμονή τους· ή
- iii) στις περιπτώσεις ύπαρξης ακίνητης περιουσίας, του κράτους στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία·

ή

β) οποιοσδήποτε εκ των συζύγων έχει συμμορφωθεί με τις ισχύουσες απαιτήσεις γνωστοποίησης ή καταχώρησης των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, οι οποίες προσδιορίζονται στο δικαιο:

- i) του κράτους το δικαιο του οποίου εφαρμόζεται στη συναλλαγή μεταξύ ενός συζύγου και του τρίτου μέρους·

- ii) του κράτους στο οποίο ο συμβαλλόμενος σύζυγος και το τρίτο μέρος διατηρούν τη συνήθη διαμονή τους· ή
 - iii) στις περιπτώσεις ύπαρξης ακίνητης περιουσίας, του κράτους στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία.
3. Στην περίπτωση που ένας σύζυγος δεν μπορεί να επικαλεστεί έναντι τρίτου το δικαίωμα που διέπει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δυνάμει της παραγράφου 1, οι επιπτώσεις του καθεστώτος των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων έναντι του τρίτου θα διέπονται από:
- α) το δικαίωμα του κράτους το δικαίωμα του οποίου εφαρμόζεται στη συναλλαγή μεταξύ ενός συζύγου και του τρίτου μέρους· ή
 - β) στις περιπτώσεις ύπαρξης ακίνητης περιουσίας ή καταχωρισμένων περιουσιακών στοιχείων ή δικαιωμάτων, το δικαίωμα του κράτους στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία ή έχουν καταχωρισθεί τα περιουσιακά στοιχεία ή τα δικαιώματα.

Άρθρο 29

Προσαρμογή εμπραγμάτων δικαιωμάτων

Σε περίπτωση που ένα πρόσωπο επικαλείται εμπράγματο δικαίωμα το οποίο έχει βάσει του εφαρμοστέου στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δικαίου, και το εν λόγω εμπράγματο δικαίωμα δεν είναι γνωστό στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο γίνεται η επίκλησή του, το δικαίωμα αυτό προσαρμόζεται, εφόσον είναι απαραίτητο και κατά το μέτρο του δυνατού, στο εγγύτερο ισοδύναμο δικαίωμα βάσει του δικαίου αυτού του κράτους, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών και των συμφερόντων που επιδιώκονται από το συγκεκριμένο εμπράγματο δικαίωμα και των αποτελεσμάτων που συνδέονται με αυτό.

Άρθρο 30

Υπερισχύουσες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν μπορούν να περιορίσουν την εφαρμογή των υπερισχυουσών διατάξεων αναγκαστικού δικαίου του δικαίου του δικάζοντος δικαστή.
2. Οι υπερισχύουσες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου είναι διατάξεις η τήρηση των οποίων κρίνεται πρωταρχικής σημασίας από ένα κράτος μέλος για τη διασφάλιση των δημοσίων συμφερόντων του, όπως η πολιτική, κοινωνική ή οικονομική οργάνωσή του, σε βαθμό που να επιβάλλεται η εφαρμογή τους σε κάθε κατάσταση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής τους, ανεξάρτητα από το δικαίωμα που κατά τα άλλα είναι εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 31

Δημόσια τάξη του δικάζοντος δικαστή

Η εφαρμογή μιας διάταξης του δικαίου οποιουδήποτε κράτους που καθορίζεται από τον παρόντα κανονισμό μπορεί να αποκλειστεί μόνον εάν η εφαρμογή αυτή είναι προδήλως ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη του δικάζοντος δικαστή.

Άρθρο 32

Αποκλεισμός της αναπαραπομπής

Ως δικαίωμα ενός κράτους που ορίζεται ως εφαρμοστέο από τον παρόντα κανονισμό, νοούνται οι ισχύοντες στο κράτος αυτό κανόνες δικαίου, εκτός από τους κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 33

Κράτη με περισσότερα του ενός συστήματα δικαίου — σύγκρουση δικαίων εδαφικού χαρακτήρα

1. Σε περίπτωση που το δικαιο που ορίζεται ως εφαρμοστέο από τον παρόντα κανονισμό είναι το δικαιο κράτους το οποίο αποτελείται από περισσότερες εδαφικές ενότητες, η καθεμία από τις οποίες έχει τους δικούς της κανόνες δικαίου για τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κανόνες του εν λόγω κράτους περί εσωτερικής σύγκρουσης δικαίων θα καθορίσουν τη σχετική εδαφική ενότητα της οποίας οι κανόνες δικαίου εφαρμόζονται.
2. Ελλείψει σχετικών κανόνων περί εσωτερικής σύγκρουσης δικαίων:
 - α) οποιαδήποτε παραπομπή στο δικαιο του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θεωρείται, για τους σκοπούς του καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με τις διατάξεις περί της συνήθους διαμονής των συζύγων, ως παραπομπή στο δικαιο της εδαφικής ενότητας στην οποία οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους·
 - β) οποιαδήποτε παραπομπή στο δικαιο του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θεωρείται, για τους σκοπούς του καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με τις διατάξεις περί της ιθαγένειας των συζύγων, ως παραπομπή στο δικαιο της εδαφικής ενότητας με την οποία οι σύζυγοι έχουν τον στενότερο δεσμό·
 - γ) οποιαδήποτε παραπομπή στο δικαιο του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θεωρείται, για τους σκοπούς του καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με οιοδήποτε άλλες διατάξεις που αφορούν άλλα στοιχεία ως συνδετικούς παράγοντες, ως παραπομπή στο δικαιο της εδαφικής ενότητας στην οποία βρίσκεται το συγκεκριμένο στοιχείο.

Άρθρο 34

Κράτη με περισσότερα του ενός συστήματα δικαίου — σύγκρουση δικαίων προσωπικού χαρακτήρα

Όσον αφορά κράτος που έχει δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου ή σύνολα κανόνων που εφαρμόζονται σε διαφορετικές κατηγορίες προσώπων σε σχέση με τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οποιαδήποτε παραπομπή στο δικαιο του εν λόγω κράτους θεωρείται ως παραπομπή στο σύστημα δικαίου ή το σύνολο των κανόνων που καθορίζεται από τους ισχύοντες κανόνες στο συγκεκριμένο κράτος. Σε περίπτωση έλλειψης τέτοιων κανόνων εφαρμόζεται το σύστημα δικαίου ή το σύνολο των κανόνων με το οποίο οι σύζυγοι έχουν τον στενότερο δεσμό.

Άρθρο 35

Μη εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε εσωτερικές συγκρούσεις δικαίων

Τα κράτη μέλη που περιλαμβάνουν διάφορες εδαφικές ενότητες από τις οποίες καθεμία έχει τους δικούς της κανόνες δικαίου για τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό στις συγκρούσεις δικαίων που αφορούν αποκλειστικά τις εδαφικές αυτές ενότητες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ, ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 36

Αναγνώριση

1. Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα υπόλοιπα κράτη μέλη, χωρίς να απαιτείται καμία ειδική διαδικασία.

2. Σε περίπτωση αμφισβήτησης, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα την αναγνώριση απόφασης μπορεί να ζητήσει να διαπιστωθεί, με τις διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 44 έως 57, ότι η απόφαση πρέπει να αναγνωριστεί.
3. Εάν η επίκληση της αναγνώρισης γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 37

Λόγοι μη αναγνώρισης

Απόφαση δεν αναγνωρίζεται:

- α) εάν η αναγνώριση είναι προδήλως αντίθετη στη δημόσια τάξη (ordre public) του κράτους μέλους αναγνώρισης·
- β) σε περίπτωση που εκδόθηκε ερήμην, αν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί αυτός να αμυνθεί, εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει ένδικο μέσο κατά της απόφασης ενώ μπορούσε να το πράξει·
- γ) είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε σε διαδικασία μεταξύ των ιδίων διαδικών στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η αναγνώριση·
- δ) είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος μεταξύ των ιδίων διαδικών σχετικά με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία, εφόσον η προγενέστερη απόφαση πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η αναγνώριση.

Άρθρο 38

Θεμελιώδη δικαιώματα

Το άρθρο 37 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται από τα δικαστήρια και άλλες αρμόδιες αρχές των κρατών μελών με σεβασμό στα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη και ιδίως στο άρθρο 21 που αφορά την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων.

Άρθρο 39

Απαγόρευση έρευνας της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου προέλευσης

1. Η δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης δεν ερευνάται.
2. Το κριτήριο της δημόσιας τάξης που προβλέπεται στο άρθρο 37 δεν εφαρμόζεται στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας των άρθρων 4 έως 11.

Άρθρο 40

Απαγόρευση της επί της ουσίας αναθεώρησης της απόφασης

Η επί της ουσίας αναθεώρηση απόφασης που εκδίδεται σε κράτος μέλος απαγορεύεται.

Άρθρο 41**Αναστολή της διαδικασίας αναγνώρισης**

Το δικαστήριο κράτους μέλους ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος δύναται να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο στο κράτος μέλος προέλευσης.

Άρθρο 42**Εκτελεσιμότητα**

Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος και οι οποίες είναι εκτελεστές στο εν λόγω κράτος, καθίστανται εκτελεστές σε άλλο κράτος μέλος αφού κηρυχθούν εκεί εκτελεστές, κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερομένου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 44 έως 57.

Άρθρο 43**Καθορισμός κατοικίας**

Για να κρίνει αν, για τους σκοπούς της διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθρα 44 έως 57, ο διάδικος έχει την κατοικία του στο κράτος μέλος εκτέλεσης, το επιληφθέν δικαστήριο εφαρμόζει το εσωτερικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 44**Κατά τόπον αρμόδια δικαστήρια**

1. Η αίτηση κήρυξης της εκτελεσιμότητας υποβάλλεται στο δικαστήριο ή στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης, η ονομασία του οποίου έχει κοινοποιηθεί από το εν λόγω κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 64.
2. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή από τον τόπο εκτέλεσης.

Άρθρο 45**Διαδικασία**

1. Η διαδικασία υποβολής της αίτησης διέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης.
2. Ο αιτών δεν απαιτείται να διαθέτει ταχυδρομική διεύθυνση ούτε εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο στο κράτος μέλος εκτέλεσης.
3. Η αίτηση συνοδεύεται υποχρεωτικά από τα ακόλουθα έγγραφα:
 - α) αντίγραφο της απόφασης το οποίο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·
 - β) βεβαίωση που εκδίδεται από το δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης με χρήση του εντύπου που θα καταρτιστεί με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 67 παράγραφος 2, με την επιφύλαξη του άρθρου 46.

Άρθρο 46

Μη προσκόμιση της βεβαίωσης

1. Εάν η βεβαίωση που προβλέπει το άρθρο 45 παράγραφος 3 στοιχείο β) δεν προσκομιστεί, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ορίσουν προθεσμία για την προσκόμισή της ή να δεχθούν ισοδύναμο έγγραφο ή εφόσον κρίνουν ότι έχουν επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξουν τον αιτούντα από το βάρος αυτό.
2. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ζητήσουν την προσκόμιση μεταφράσεων ή μεταγραμματισμών των εγγράφων. Η μετάφραση πραγματοποιείται από πρόσωπο που είναι εξουσιοδοτημένο να μεταφράζει σε ένα εκ των κρατών μελών.

Άρθρο 47

Κήρυξη εκτελεστότητας

Η απόφαση κηρύσσεται εκτελεστή μόλις ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 45, χωρίς έλεγχο των λόγων μη αναγνώρισης όπως καθορίζονται στο άρθρο 37. Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν δύναται στο στάδιο αυτό της διαδικασίας να καταθέσει προτάσεις.

Άρθρο 48

Γνωστοποίηση της απόφασης επί της αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας

1. Η απόφαση επί της αίτησης για την κήρυξη της εκτελεστότητας γνωστοποιείται αμελλητί στον αιτούντα κατά τη διαδικασία που προβλέπει το δικαίο του κράτους μέλους εκτέλεσης.
2. Η κήρυξη της εκτελεστότητας επιδίδεται ή κοινοποιείται στον καθ' ου η εκτέλεση, μαζί με την απόφαση, εφόσον αυτή δεν έχει ήδη επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον εν λόγω διάδικο.

Άρθρο 49

Ένδικο μέσο κατά της απόφασης επί της αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας

1. Κατά της απόφασης που εκδίδεται επί της αιτήσεως για την κήρυξη της εκτελεστότητας μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο και από τους δυο διαδίκους.
2. Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου η ονομασία του οποίου έχει γνωστοποιηθεί από το οικείο κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 64.
3. Το ένδικο μέσο εκδικάζεται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία της αμφισβητούμενης διαδικασίας.
4. Αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ερημοδικήσει ενώπιον του δικαστηρίου που επιλαμβάνεται του ενδίκου μέσου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 16 ακόμα και αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος κάποιου από τα κράτη μέλη.
5. Το ένδικο μέσο κατά της κήρυξης εκτελεστότητας ασκείται εντός προθεσμίας 30 ημερών από την επίδοση ή την κοινοποίησή της. Εάν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο κηρύχθηκε η εκτελεστότητα, η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου είναι 60 ημέρες από την ημέρα που έγινε η επίδοση ή η κοινοποίηση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Άρθρο 50**Διαδικασία προσβολής της απόφασης επί του ενδίκου μέσου**

Η απόφαση επί του ενδίκου μέσου μπορεί να προσβληθεί μόνο με το ένδικο μέσο που έχει γνωστοποιηθεί από το οικείο κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 64.

Άρθρο 51**Απόρριψη ή ανάκληση κήρυξης της εκτελεστότητας**

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκήθηκε το ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 49 ή του άρθρου 50 απορρίπτει ή ανακαλεί την κήρυξη της εκτελεστότητας μόνον εφόσον συντρέχει λόγος από τους οριζόμενους στο άρθρο 37 χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 52**Αναστολή της διαδικασίας**

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται το ένδικο μέσο σύμφωνα με το άρθρο 49 ή το άρθρο 50 αναστέλλει, με αίτηση του διαδίκου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, τη διαδικασία αν στο κράτος μέλος προέλευσης ανασταλεί η εκτελεστότητα της απόφασης λόγω της άσκησης ενδίκου μέσου.

Άρθρο 53**Προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα**

1. Όταν μια απόφαση πρέπει να αναγνωριστεί σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο, ο αιτών δύναται να ζητήσει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους μέλους εκτέλεσης χωρίς να απαιτείται να κηρυχθεί εκτελεστή η απόφαση δυνάμει του άρθρου 46.
2. Η κήρυξη της εκτελεστότητας εμπεριέχει αυτοδικαίως τη δυνατότητα λήψης ασφαλιστικών μέτρων.
3. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 49 παράγραφος 5, κατά της κήρυξης της εκτελεστότητας και έως ότου εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της περιουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Άρθρο 54**Μερική εκτελεστότητα**

1. Εάν η απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων, και η εκτελεστότητα δεν μπορεί να κηρυχθεί για όλες, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή κηρύσσει την εκτελεστότητα για μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.
2. Ο αιτών δύναται να ζητήσει την κήρυξη εκτελεστότητας για ορισμένα μόνο μέρη μίας απόφασης.

Άρθρο 55

Δικαστική αρωγή

Ο αιτών ο οποίος στο κράτος μέλος προέλευσης έχει εν όλω ή εν μέρει λάβει νομική αρωγή ή απαλλαγή από τα έξοδα ή τις δαπάνες, δικαιούται, σε οιαδήποτε διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας, να επωφεληθεί από την ευνοϊκότερη νομική αρωγή ή να τύχει της πλέον εκτεταμένης απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες, η οποία προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 56

Καμία εγγυοδοσία ή κατάθεση χρηματικού ποσού

Σε διάδικο που ζητεί σε κράτος μέλος την αναγνώριση, την εκτελεστότητα ή την εκτέλεση απόφασης η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, καμία εγγυοδοσία ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν έχει την κατοικία του ή τη διαμονή του στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Άρθρο 57

Καμία φορολογική επιβάρυνση ή τέλος

Καμία φορολογική επιβάρυνση ή τέλος ανάλογα με την αξία της διαφοράς δεν επιβάλλεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης κατά τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ

Άρθρο 58

Αποδοχή των δημόσιων εγγράφων

1. Δημόσιο έγγραφο που καταρτίζεται σε ένα κράτος μέλος έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ σε άλλο κράτος μέλος με αυτή που έχει στο κράτος μέλος προέλευσης ή την πλησιέστερη ισχύ, υπό τον όρο ότι αυτό δεν αντιβαίνει προδήλως στη δημόσια τάξη (*ordre public*) του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Το πρόσωπο που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει δημόσιο έγγραφο σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την αρχή που εκδίδει το δημόσιο έγγραφο στο κράτος μέλος προέλευσης να συμπληρώσει το έντυπο που θα καταρτιστεί σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 67 παράγραφος 2, περιγράφοντας την αποδεικτική ισχύ του δημόσιου εγγράφου στο κράτος μέλος προέλευσης.

2. Τυχόν αμφισβήτηση της γνησιότητας δημόσιου εγγράφου γίνεται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους προέλευσης και κρίνεται με βάση το δίκαιο του εν λόγω κράτους. Το δημόσιο έγγραφο που αμφισβητήθηκε δεν έχει αποδεικτική ισχύ σε άλλο κράτος μέλος για όσο χρονικό διάστημα η αμφισβήτηση εκκρεμεί ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

3. Τυχόν αμφισβήτηση που αφορά τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο γίνεται ενώπιον των δικαστηρίων που έχουν διεθνή δικαιοδοσία βάσει του παρόντος κανονισμού και κρίνεται σύμφωνα με το εφαρμοστέο βάσει του κεφαλαίου III δίκαιο. Το δημόσιο έγγραφο που αμφισβητήθηκε δεν έχει αποδεικτική ισχύ σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος προέλευσης όσον αφορά το στοιχείο που αμφισβητήθηκε, για όσο χρονικό διάστημα η αμφισβήτηση εκκρεμεί ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

4. Εάν το αποτέλεσμα της διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους εξαρτάται από απόφαση σχετικά με παρεμπίπτον θέμα όσον αφορά τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο σε υποθέσεις περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, το εν λόγω δικαστήριο έχει δικαιοδοσία ως προς το θέμα αυτό.

Άρθρο 59

Εκτελεστότητα των δημόσιων εγγράφων

1. Τα δημόσια έγγραφα που είναι εκτελεστά στο κράτος μέλος προέλευσης κηρύσσονται εκτελεστά σε άλλο κράτος μέλος κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερόμενου μέρους σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 44 έως 57.
2. Για τους σκοπούς του άρθρου 45 παράγραφος 3 στοιχείο β), η αρχή που έχει εκδώσει το δημόσιο έγγραφο εκδίδει, κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερόμενου μέρους, βεβαίωση με χρήση του εντύπου που θα καταρτιστεί με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 67 παράγραφος 2.
3. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 49 ή του άρθρου 50 αρνείται να εκδώσει ή ανακαλεί δήλωση κήρυξης της εκτελεστότητας μόνον εάν η εκτέλεση του συγκεκριμένου δημόσιου εγγράφου είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη (*ordre public*) του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 60

Εκτελεστότητα δικαστικών συμβιβασμών

1. Δικαστικοί συμβιβασμοί που είναι εκτελεστοί στο κράτος μέλος προέλευσης κηρύσσονται εκτελεστοί σε άλλο κράτος μέλος κατόπιν αίτησης κάθε ενδιαφερόμενου μέρους σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 44 έως 57.
2. Για τους σκοπούς του άρθρου 45 παράγραφος 3 στοιχείο β), το δικαστήριο που ενέκρινε το συμβιβασμό ή ενώπιον του οποίου αυτός συνήφθη, εκδίδει κατόπιν αίτησης κάθε ενδιαφερομένου μέρους, βεβαίωση με χρήση του εντύπου που θα καταρτιστεί σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 67 παράγραφος 2.
3. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 49 ή του άρθρου 50 αρνείται να εκδώσει ή ανακαλεί δήλωση κήρυξης της εκτελεστότητας μόνον εάν η εκτέλεση του συγκεκριμένου δημόσιου εγγράφου είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη (*ordre public*) του κράτους μέλους εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 61

Επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για έγγραφα τα οποία εκδίδονται σε κράτος μέλος στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 62

Σχέση με τις ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή διμερών ή πολυμερών συμβάσεων των οποίων ένα ή περισσότερα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη κατά τον χρόνο έκδοσης του παρόντος κανονισμού ή απόφασης σύμφωνα με το δεύτερο ή τρίτο εδάφιο του άρθρου 331 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, και οι οποίες διέπουν θέματα τα οποία ρυθμίζονται με τον παρόντα κανονισμό, υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών δυνάμει του άρθρου 351 της ΣΛΕΕ.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, ο παρών κανονισμός υπερισχύει, στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, των συμβάσεων που συνάπτουν μεταξύ τους στο βαθμό που αυτές αφορούν θέματα ρυθμιζόμενα από τον παρόντα κανονισμό.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει την εφαρμογή της σύμβασης της 6ης Φεβρουαρίου 1931 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας η οποία περιέχει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με το γάμο, την υιοθεσία και την επιμέλεια, όπως αναθεωρήθηκε το 2006· της σύμβασης της 19ης Νοεμβρίου 1934 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας η οποία περιέχει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με την κληρονομική διαδοχή, τις διαθήκες και τη διαχείριση της κληρονομιαίας περιουσίας, όπως αναθεωρήθηκε τον Ιούνιο 2012· και της σύμβασης της 11ης Οκτωβρίου 1977 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις από τα κράτη μέλη τα οποία είναι συμβαλλόμενα μέρη αυτών των συμβάσεων, εφόσον προβλέπουν απλουστευμένες και πιο ταχείες διαδικασίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

Άρθρο 63

Διαθέσιμες πληροφορίες για το κοινό

Τα κράτη μέλη, προκειμένου να καταστούν οι πληροφορίες διαθέσιμες στο κοινό μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, παρέχουν στην Επιτροπή συνοπτική περιγραφή των εθνικών τους νομοθετικών διατάξεων και διαδικασιών που ισχύουν για τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, περιλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με το είδος της αρχής που είναι αρμόδια για τις περιουσιακές αυτές σχέσεις και σχετικά με τις επιπτώσεις όσον αφορά τρίτα μέρη αναφερόμενα στο άρθρο 28.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη διαρκή επικαιροποίηση των πληροφοριών.

Άρθρο 64

Πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών και τις διαδικασίες

1. Έως τις 29 Απριλίου 2018, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή:

- α) τα δικαστήρια ή τις αρχές που είναι αρμόδιες να εξετάζουν τις αιτήσεις για κήρυξη της εκτελεστότητας σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 1 και τα ένδικα μέσα κατά αποφάσεων εκδοθεισών επί των αιτήσεων αυτών σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 2·
- β) τα ένδικα μέσα κατά της απόφασης επί του ενδίκου μέσου που προβλέπονται στο άρθρο 50.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση των πληροφοριών αυτών.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις πληροφορίες που γνωστοποιήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, πλην των διευθύνσεων και των λοιπών στοιχείων επικοινωνίας επαφής των δικαστηρίων και των αρχών που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παραγράφου 1.

3. Η Επιτροπή θέτει στη διάθεση του κοινού όλες τις πληροφορίες που της διαβιβάζονται δυνάμει της παραγράφου 1 με τη χρήση οποιουδήποτε κατάλληλου μέσου, ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 65

Κατάρτιση και μεταγενέστερη τροποποίηση του καταλόγου πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2

1. Η Επιτροπή, με βάση τις κοινοποιήσεις των κρατών μελών, καταρτίζει τον κατάλογο των άλλων αρχών και επαγγελματιών του νομικού κλάδου που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση στις πληροφορίες του καταλόγου αυτού. Η Επιτροπή τροποποιεί τον κατάλογο αναλόγως.
3. Η Επιτροπή δημοσιεύει τον κατάλογο και κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση του καταλόγου αυτού στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
4. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε το κοινό να λάβει γνώση όλων των πληροφοριών που γνωστοποιούνται δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 με κάθε άλλο πρόσφορο τρόπο, ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 66

Σύνταξη και μεταγενέστερη τροποποίηση των βεβαιώσεων και των εντύπων που προβλέπονται στο άρθρο 45 παράγραφος 3 στοιχείο β) και στα άρθρα 58, 59 και 60.

Η Επιτροπή εγκρίνει εκτελεστικές πράξεις για τη σύνταξη και μεταγενέστερη τροποποίηση των βεβαιώσεων και των εντύπων που προβλέπονται στο άρθρο 45 παράγραφος 3 στοιχείο β) και στα άρθρα 58, 59 και 60. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 67 παράγραφος 2.

Άρθρο 67

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 68

Ρήτρα επανεξέτασης

1. Έως τις 29 Ιανουαρίου 2027, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις προσαρμογής του παρόντος κανονισμού.
2. Έως τις 29 Ιανουαρίου 2024 η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 9 και 38 του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή αξιολογεί ιδίως τον βαθμό στον οποίο αυτά τα άρθρα έχουν διασφαλίσει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη.
3. Για τους σκοπούς των εκθέσεων των παραγράφων 1 και 2, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή στοιχεία που αφορούν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού από τα δικαστήριά τους.

Άρθρο 69

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε νομικές διαδικασίες που κινούνται, σε επίσημα έγγραφα που συντάσσονται ή καταχωρούνται επίσημως και σε δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίνονται ή συνάπτονται κατά ή μετά τις 29 Ιανουαρίου 2019, με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3.
2. Εάν η αγωγή ασκήθηκε στο κράτος προέλευσης πριν τις 29 Ιανουαρίου 2019, οι αποφάσεις που εκδίδονται μετά την εν λόγω ημερομηνία αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου IV, εφόσον οι κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που εφαρμόστηκαν είναι σύμφωνοι με αυτούς που προβλέπονται από τις διατάξεις του κεφαλαίου II.

3. Το κεφάλαιο III ισχύει μόνο για τους συζύγους που έχουν τελέσει γάμο ή που έχουν ορίσει το εφαρμοστέο στις περιουσιακές τους σχέσεις δίκαιο μετά τις 29 Ιανουαρίου 2019.

Άρθρο 70

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της διεθνούς δικαιοδοσίας, του εφαρμοστέου δικαίου και της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων επί περιουσιακών σχέσεων διεθνών ζευγαριών, που καλύπτει ζητήματα γαμικών περιουσιακών σχέσεων και περιουσιακών συνεπειών καταχωρισμένων συμβιώσεων, όπως η ενισχυμένη αυτή συνεργασία εγκρίθηκε με την απόφαση (ΕΕ) 2016/954.

Τίθεται σε εφαρμογή στις 29 Ιανουαρίου 2019, εκτός από τα άρθρα 63 και 64, τα οποία τίθενται σε εφαρμογή στις 29 Απριλίου 2018, και τα άρθρα 65, 66 και 67, τα οποία τίθενται σε εφαρμογή στις 29 Ιουλίου 2016. Για τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία δυνάμει απόφασης εκδοθείσας σύμφωνα με το άρθρο 331 παράγραφος 1 δεύτερο ή τρίτο εδάφιο της ΣΛΕΕ, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την ημερομηνία που ορίζεται στη συγκεκριμένη απόφαση.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Λουξεμβούργο, 24 Ιουνίου 2016.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A.G. KOENDERS